

[Ellemann-Jensen]

lovforslaget, der drejer sig om at mildne virkningerne for pensionister. Det er da kun rimeligt at gøre det, hvis regeringen virkelig mener det alvorligt med at gennemføre dette lovforslag. Men mange andre end pensionister vil blive klemte.

Hvad f.eks. med de landbrug, som man allerede ønsker at ramme med den grundskyld, der skal behandles senere i dag? Ja, her er situationen oven i købet den, at man skal til at betale ekstra formueskat af formuer, man aldrig får mulighed for at realisere – i kraft af reglerne om kapitalvindingskat. Det svarer til, at man sagde til folk, at de skulle betale formueskat af den offentlige vej, de spadserer på. Når vi lægger grundskyld og formueskat for landbruget sammen, kan der blive tale om meget, meget betragtelige forøgelse af skattebyrden for en befolkningsgruppe, hvis indkomster allerede er direkte faldende.

Den virkning bliver skærpet af et andet element i ministerens lovforslag, nemlig forslaget om at fjerne den beskyttelse, der ligger i udskrivningslovens § 11: beskyttelsen af lavt forrentede formuer.

For resten, hvad har regeringen og socialdemokratiet egentlig imod formuer, der ikke giver det helt store afkast? Ja, man spørger bare.

Men man vil altså fjerne den eksisterende beskyttelse og henviser til, at der jo er en skatteloftsbestemmelse i udskrivningslovens § 5, som giver en rimelig og tilstrækkelig begrænsning, efter ministerens mening. Men den holder bare ikke, for den regel giver jo kun adgang til nedslag i statsskatten og ikke i formueskatten; det fremgår tydeligt af bilag 3 til lovforslaget. Hvis man fjerner den beskyttelse, der er i dag, vil det kunne få ganske u hensigtsmæssige virkninger for formueplaceringerne. Investeringer vil kunne blive rykket bort fra de erhvervsaktive investeringer med ringe afkast. Det vil bl.a. kunne medvirke til at presse det i forvejen lave aktiekursniveau yderligere ned, og udlandets appetit på billige danske aktier vil kunne skærpes en tand ekstra. Nej, det er for farligt at afskaffe den nedslagsregel, der er i § 11. Behold hellere den!

Men venstre kan ikke gå ind for lovforslaget, med den hovedbegrundelse, jeg har nævnt, at situationen ikke indbyder til nye stigninger i skattetrykket. Må jeg spørge mi-

nisteren: tror ministeren virkelig, at det vil have nogen som helst gavnlig indlydelse på erhvervenes konkurrenceevne, hvis man med denne skatteforhøjelse trækker hundreder af millioner kroner ud af erhvervslivet? Tror ministeren, at det vil gavne beskæftigelse, betalingsbalance, opsparingslyst, investering – alle de ting, som er hovedformålet med de indgreb, vi taler om her?

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg kunne fristes til at starte med det sidste indlæg fra hr. Ellemann-Jensen, fordi der jo i hr. Ellemann-Jensens oplæg var en lidt anden begrundelse end den, der er anvendt fra andre, som vender sig mod dette forslag.

Hr. Ellemann-Jensen siger, at tiden ikke er inde til nye skatter og afgifter. Det er måske alligevel en lidt for generel betragtning. Jeg tror, hr. Ellemann-Jensen i andre sammenhænge vil være enig med mig i, at der, som situationen er, er et stærkt behov for at forbedre de offentlige budgetter. Ja vel, vil hr. Ellemann-Jensen sikkert sige, det bør så ske gennem kraftige besparelser. Men så er mit svar igen, at hr. Ellemann-Jensen udmærket ved, hvilke vanskeligheder det giver, og jeg tror også, at hvis hr. Ellemann-Jensen be fandt sig i en lidt anden position, end han gør for øjeblikket, ville han erkende, at det næppe er muligt uden at røre helt fundamentale velerhvervede rettigheder og sociale goder i dette samfund at nå op over den besparelseramme, som venstre og socialdemokratiet var enige om at nå i forbindelse med det foreliggende finanslovsforslag.

Derfor tror jeg altså ikke, at hr. Ellemann-Jensen bevæger sig på det, jeg vil kalde realiteternes grundlag, hvis han vil hævde, at man kan komme uden om en vis skærpeelse af beskattningen for at styrke og forbedre grundlaget for den offentlige økonomi.

Det, der så i øvrigt er det afgørende i forbindelse med dette lovforslag, og som også fremgår klart af bemærkningerne, er jo, at det skal ses som led i en samlet løsning. Heldigvis er der også adskillige betragtere, der har været opmærksomme på det, og som er parate til at anerkende denne sammenhæng og vurdere forslaget i denne sammenhæng.

Jeg tror, man må erkende, at det i en situation, hvor man beder lønmodtagerne om at stoppe op ganske kraftigt med hensyn til ind-